

عنوان مقاله:

مطالعه تطبیقی نظریه کلاسیک ها و نیوکلاسیک ها در حوزه روابط (عاطفی و نوع دوستی) مدیران در سازمان های دولتی و بخش خصوصی

محل انتشار:

اولین همایش سراسری علم و فناوری هزاره سوم اقتصاد، مدیریت و حسابداری ایران (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

محمد پاسبان - استادیار گروه مدیریت دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز

محمدسجاد مصطفوی - دانشجوی دکتری رشته مدیریت صنعتی، گرایش استراتژی صنعتی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز

خلاصه مقاله:

از قدیم الایام انسان ها برای چرخه حیات و کنار آمدن با پدیده ها مبادرت به تاسیس و گسترش سازمان ها کرده اند تا از طریق آن بتوانند اهداف و نیازهای خود را محقق سازند. با وجود پیشرفت های عظیم اخیر در عرصه های مختلف انسان ها همچنان مهره های اصلی سازمان را تشکیل می دهند به طوری که موفقیت سازمان ها در جهت تحقق اهدافشان وابسته به نحوه نگرش آنان نسبت به انسان و چگونگی به کارگیری این نیروهاست با گسترش روزافزون کارها و سازمان ها و تولیدانبوه کارخانه ای، نگهداری و راهبری سازمان ها از یک نفر ساخته نبود و نیاز به تقسیم وظایف در کارهای اداری، همانند کارهای فنی و عملیاتی احساس می شد. از اینجا بود که دانش مدیریت و مکاتب مختلف مدیریت به وجود آمد با پیدایش دانش روابط انسانی روشن شد نظریه کلاسیک ها که فرد را تنها از جنبه اقتصادی، مهم می دانستند و کارگران را همانند ماشین هایی می پنداشتند که بایستی از نیروی آنها به عنوان یک انرژی مکانیکی در جهت بالا بردن سطح تولید استفاده نمود دیگر اهمیت چندانی ندارد و نمی تواند اثری در افزایش بازدهی کار و بالا بردن سطح تولید سازمان ها داشته باشد بلکه از طریق دانش روابط انسانی است که می توان دریافت چه عواملی در چگونگی رفتار سازمانی افراد موثرند و می توانند در کاهش یا افزایش بازدهی و تولید اثر بگذارد جلب نظر افراد و مشارکت آنها در تعیین اهداف برنامه و ها و خط مشی ها روحیه افراد را تقویت می کند و آنان را به اجرای برنامه ها و تحقق اهداف متعهد می سازد و عالی ترین شکل مدیریت مشارکت جویانه مدیریت مبتنی بر هدف است. نهضت روابط انسانی در اثر پیشرفت ها و تحولات سیاسی، اجتماعی و فرهنگی پدید آمده است و تیوری های آن پاسخی برای شرایط و مطلوب های زمان بود. این مطالعه با روش کتابخانه ای و مرور تحقیقات داخلی و خارجی و بررسی مقالات معتبر نوشته شده در زمینه مکتب کلاسیک و نیوکلاسیک در حیطه روابط مدیران نگاشته شده است نتایج مطالعه نشان می دهد تعبیر انسان به عنوان موجودی ارگانیکی و عاطفی مکتب نیوکلاسیک و مدیریت مبتنی بر روابط انسانی شکل گرفته است و در خطوط فکری نیوکلاسیک مدیریت رویکردی انسان مدار است که با دید روانشناختی و جامعه شناختی در پی جایگزین کردن فرهنگ عاطفی به جای فرهنگ مادی است کلیه فعالیت ها نیز به منظور ایجاد انگیزه و تفاهم عاطفی میان افراد می باشد تا با دلگرمی و رضایت خاطر روحیه مطلوب در جهت نیل به هدف های سازمان تلاش کنند.

کلمات کلیدی:

نظریه کلاسیک، نیوکلاسیک، مدیریت سازمان، روابط انسانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/830938>

